

# Raas Kal

STEEKT VAN WAL

Auteur: Raas Kal

ISBN: 9789402111583

[www.raaskal.com](http://www.raaskal.com)

© Raas Kal

‘Work hard in silence, let your success be your noise.’

**Illuminati**

# Raas Kal STEEKT VAN WAL

Raas Kal

# Inhoudsopgave

|                                                |    |
|------------------------------------------------|----|
| De afhaalchinees .....                         | 7  |
| Het opklaporakel.....                          | 9  |
| Proportioneel geweld.....                      | 11 |
| D.R.I. ....                                    | 13 |
| Voetbal is van ons!.....                       | 15 |
| Thomas de trein is een smerige oplichter ..... | 18 |
| U bent te duur .....                           | 20 |
| Wat een grap .....                             | 22 |
| Even wachten.....                              | 23 |
| Pis.....                                       | 25 |
| Downloadverbod.....                            | 26 |
| De crisis .....                                | 29 |
| Window dressing .....                          | 31 |
| Verzorgingsmaffia .....                        | 33 |
| Ballon .....                                   | 36 |
| Verderfelijke games .....                      | 37 |
| Ziekenhuis.....                                | 39 |
| Fietsenstalling .....                          | 41 |
| Valentijnsdag .....                            | 43 |
| Winterweerregeling.....                        | 45 |
| Chique leegstand .....                         | 47 |
| Online zelfmoord.....                          | 49 |
| Against Modern Football .....                  | 52 |
| Poedelnaakt.....                               | 54 |
| Ik heb géén interesse! .....                   | 57 |
| Die klote crisis.....                          | 60 |
| Levensles .....                                | 62 |
| Jeff Hanneman is niet meer.....                | 65 |
| De wereld wordt alleen maar kleiner .....      | 67 |
| Vrouwen de hele dag strijken!.....             | 69 |
| Vaarwel, Boudewijn de Groot.....               | 71 |
| De billen van Doutzen Kroes.....               | 74 |

|                                                  |     |
|--------------------------------------------------|-----|
| Viktor met zijn kokosnoten .....                 | 76  |
| Opa .....                                        | 78  |
| Ik ben columnist! .....                          | 80  |
| Hartverscheurend keurig .....                    | 83  |
| Het mooiste milfje uit de ballenbak .....        | 85  |
| Klokkenluiden, helemaal voor niets .....         | 87  |
| Huilend naast de A27 .....                       | 89  |
| Kopschoppers .....                               | 91  |
| Clubliefde .....                                 | 93  |
| Kleine jongen .....                              | 95  |
| Against Modern Football? Vandaag even niet ..... | 97  |
| WAT dupeert kinderen?! .....                     | 99  |
| Toedeloë met je 2theloo! .....                   | 101 |
| IMF verzwaart crisis eurozone .....              | 103 |
| De band .....                                    | 105 |
| Pesten? Ingrijpen! .....                         | 107 |
| Simpele zielen .....                             | 109 |
| De Fyra-fossielen .....                          | 111 |

## De afhaalchinees

Onze Nederlandse cultuur is iets om trots op te zijn. Cultureel erfgoed moeten we koesteren. Niet zomaar te grabbel gooien. Mensen met een 'Proud to be Dutch'-stickertje op hun bumper, die snap ik helemaal. Neem nou de rijke Hollandse keuken. Overal waar je komt in ons prachtige landje, zelfs in het allerkleinste gehucht, is wel een Chinees te vinden. Prachtig is dat. Typisch Hollands. Ik heb de Chinees altijd fascinerend gevonden. Ruim driekwart van het restaurant blijft onbenut. Er staan wel keurig gedekte tafels, alsof er een enorme drukte wordt verwacht. Klaar om een dozijn uitgehongerde rugbyteams te verzadigen. Maar die tafels blijven vrijwel helemaal leeg. De enige die je daar aantreft, is een seniele grijze ouwe dibbes die stapels boeken schrijft die niemand leest.

De plek waar het allemaal gebeurt bij de Chinees, dat is natuurlijk aan de andere kant van de vijver met koikarpers, te bereiken via het bruggetje: de afhaalbalie.

Als kleine jongen stond ik als betoverd bij de afhaalbalie te staren naar het doorgeefluikje. Een prachtig principe. Niks open keuken, klapdeuren of andere on-Hollandse halfbakken oplossingen. Het doorgeefluik was een ware attractie. Net als in de Efteling, je kon er minutenlang naar staren en je had geen idee wanneer het bruuut werd opengezwaaaid en de kok zijn showtje weg zou geven. Een showtje in een onverstaanbare taal. Bang om niet gehoord te worden schreeuwde hij zijn boodschap veel te hard de afhaalbalie in. Tijdens het doorschuiven van de bestelling maakte hij ook nog eens drukke gebaren door dat veel te kleine luikje. Zo rap als hij verscheen, zo plotseling was hij ook weer verdwenen. Pats. Luikje dicht. De ruw onderbroken rust aan de afhaalbalie was teruggekeerd.

Het tweekoppige personeel van de afhaalbalie reageerde onbewogen. De Chinese dame, keurig gekleed, staarde naar buiten, onverstoord met de armen over elkaar. Wachtend op het vervolg van haar enige toegewezen taak: het opnemen van nieuwe bestellingen. Haar mannelijke collega tuurde naar een stukje papier en tikte geconcentreerd met een pen alle bestellingen af. Alsof het luikje en de daarachter schuilende hectiek niet bestonden.

Op dat moment werd het altijd spannend. Niemand van de wachtende klandizie aan de afhaalbalie wist voor wie de zojuist doorgegeven bestelling was. Gesprekken werden onderbroken en de aandacht richtte zich op de jongeman achter de balie. Bij minder vaste klanten maakte hij luidkeels een opsomming van de bestelling. Bij vaste klanten was het: 'Ik heb 't voor jou, Harrie.'

Dan volgde de onvermijdelijke vraag of je er 'sambal bij' wilde. Daar zijn boeken over volgeschreven. Ik ken iemand die altijd 'Ja,' antwoordt maar deze sambal thuis weggooit. De reden is dat deze stakker thuis veel lekkerdere en hetere sambal heeft liggen. Die eet hij dus liever. Maar hij wil niet dat de overige wachtende mensen denken dat hij een mietje is. Een loser die Chinees eet zonder sambal. Dus daarom neemt hij elke keer sambal mee, om het thuis in de prullenbak te gooien. Ben je dan een lulletje rozenwater of wat. De oer-Hollandse benadering is natuurlijk veel simpeler. Je krijgt de sambal gratis bij je bestelling dus je neemt het gewoon mee. Sambal in een plastic potje geniet de voorkeur. Sambal in het puntje van een boterhamzakje, met daarboven een knoopje, dat wordt gegarandeerd een kliederboel.

Zondagavond. Bord op schoot. Chinees welteverstaan. *Studio Sport* kijken. Dat is een van de belangrijkste kernwaarden van ons Nederlandse culturele erfgoed. Het is als het ware het fundament onder de hoeksteen van onze samenleving. Het zit in onze genen. Daar torn je niet aan.

# Het opklaporakel

Ik ben geen decorontwerper. Maar ik heb wel smaak. Voor de goede orde: ik heb altijd een mening, en deze keer heb ik nog gelijk ook. Soms kom je dingen tegen in je leven die gewoon te belachelijk zijn voor woorden. Ik noem een schoolbestuurder die zwaar bezuinigt op onderwijs maar wel uit dezelfde pot een skybox van vijfenveertigduizend euro huurt bij zijn favoriete clubje, of een minister-president die zich enkele tientallen miljarden vergist in gemaakte afspraken. Zo ook dat idiote opklapscherm, dagelijks te zien bij Nieuwsuur.

Iedere dag is het opnieuw raak. Mariëlle Tweebeeke doet een inleidend verhaaltje. Bijvoorbeeld over de formatie die zogenaamd nog niet is begonnen. Ze vraagt zich af hoe groot de kans is dat je paars krijgt als je rood met blauw mengt. En dat is nou precies de vraag die ons onwetende kijkertjes allemaal op de lippen brandt. 'Ja,' denken wij massaal in koor: 'wordt het paars? WORDT HET PAARS?!' En dan gebeurt het. Iedere dag weer. Schuin achter Mariëlle rijst volautomatisch, langzaam en statig een opklapscherm uit de grond. 'In Den Haag is Ferry Mingelen,' verzekert Mariëlle ons. Ferry verschijnt inderdaad op het opklapscherm, het almachtige orakel dat onze zieltjes die dagelijks snakken naar kennis en informatie gaat verlossen van deze ondraaglijke onwetendheid. Het scherm is opengeklapt, Ferry is vol in beeld. 'Nou Mariëlle, er hebben zich verschillende deskundigen over dit vraagstuk gebogen. Ook in het verleden is er al onderzoek naar gedaan. Eigenlijk zijn alle politici het wel met elkaar eens. En dat wordt beargumenteerd met het verfexperiment Mariëlle. Wetenschappers van diverse pluimage hebben in opdracht van politici twee potten verf, een rode en een blauwe, bij elkaar gegooid in een lege emmer. Ze zijn erin gaan roeren en uiteindelijk verdween alle

rode en blauwe verf en was er alleen nog maar paars over. Je kunt er dus van uitgaan dat het inderdaad paars wordt.'

'Dankjewel Ferry Mingelen vanuit Den Haag,' sluit Tweebeeke het onderwerp af. Onze kennishonger is gestild, eindelijk. Het alwetende orakel heeft zijn werk gedaan. Mariëlle gaat over naar het volgende onderwerp en op de achtergrond vouwt het orakel zich langzaam weer in de ruststand. Klaar om ons een volgende keer weer van alle nodige informatie te voorzien.

Gelukkig gaat een decor maar een paar seizoenen mee. Ik heb een sollicitatie verstuurd als decorontwerper. Als ik word aangenomen, en dat behoeft geen enkele twijfel, gaat het voortaan als volgt: Mariëlle vertelt ons dat Ferry in Den Haag zit. Ze trekt aan een touwtje en twee gordijntjes schuiven opzij. We zien het Binnenhof, maar geen Ferry. Mariëlle zegt dat Ferry er wel is, maar dat hij nog niet weet dat wij er zijn en dat we dus met z'n allen héél hard 'Ferry!' moeten roepen...

## Proportioneel geweld

Laatst was het weer eens zover. Een inbreker werd betrapt door een huiseigenaar en overleefde zijn aanhouding niet. Fred Teeven stond vooraan om te roepen dat dit een 'bedrijfsrisico' was. Dat we maar niet te veel medelijden moesten hebben met dit figuur. Teeven kreeg de wind van voren van de SP, de PvdA, D66 en de Raad voor de Rechtspraak. Ik wist niet eens van het bestaan van zo'n Raad. Maar goed, het zal wel hun doel zijn om zich te bemoeien met discussies over rechtspraak in de media. Dan vraag ik me wel af waarom ik nu pas van ze hoor, en niet ten tijde van gerechtelijke dwalingen, ontsnapte tbs'ers en het opleggen van schoffelstrafjes aan misdadigers en zware criminelen.

Noodweer moet volgens de Raad proportioneel zijn. 'Het verjagen van een inbreker hoeft niet direct te resulteren in het daadwerkelijk verrichten van een misdrijf. Die twee zaken zijn niet met elkaar te vergelijken,' aldus de Raad. Dat is allemaal leuk bedacht, achter je bureau in een goed beveiligde villa, ver van de stadse problemen.

Hoe bepalen we wat proportioneel is? Stel, je wordt midden in de nacht overvallen door een drietal tot op de tanden toe bewapende idioten. Ze taseren je even en slaan al je tanden uit je mond alvorens ze je vriendelijk verzoeken om je pinpas met bijbehorende pincode te overhandigen. Knappe jongen die ze met 'proportioneel geweld' weet aan te houden. Aan de andere kant, een schriel jeugdig boefje dat 's nachts een fiets uit je tuin pikt, behandel je niet proportioneel op dezelfde wijze.

Dat is nu juist het probleem. Je hebt geen enkel idee waarmee je van doen hebt als je 's nachts met ongenode gasten wordt geconfronteerd. Dus of jouw noodweer proportioneel is, valt

alleen maar achteraf te bepalen. Daarbij neem je liever het zekere voor het onzekere.

Fred Teeven is een bonkige kerel. Als hij geen staatssecretaris was, zou hij met zijn postuur en stoere kapsel een glansrijke carrière als portier of in de bewaking tegemoet kunnen zien. Ik zie het voor me. Ik probeer met gympen aan een kroeg binnen te komen. Voor de deur staat Fred, met donkerblauwe jas en zilveren 'V' op de borst, oortje in. 'Met gymshoenen kom je hier niet binnen,' zegt Fred, terwijl hij me recht aankijkt. Geen enkele spier in zijn gelaat vertrekt. Ik durf er niet eens tegenin te gaan. Ik heb twee opties: naar huis voor andere schoenen of vertrekken naar een kroeg zonder Fred. Maar in discussie gaan met Fred, dat doe je niet. Dat is kansloos. Fred zou met die blik zelfs ongenode gasten zijn huis uit jagen. Gewone stervelingen zoals u en ik kunnen dat niet.

Nine Kooiman van de SP maakt het helemaal bont. 'Als mensen geweld gebruiken tegen inbrekers, komen die beter bewapend. En dan kunnen de bewoners slachtoffer worden.' Zij vindt dat Teeven 'oproept tot geweld' als hij zegt dat het gewond raken of overlijden het risico van het inbrekersvak is. Volgens diezelfde belachelijke logica roept ze zelf natuurlijk op tot inbreken, want mensen die je betrappen mogen toch geen geweld gebruiken.

Ik stel voor dat de Raad voor de Rechtspraak een richtlijn uitgeeft. Waarbij je geacht wordt de inbreker te helpen met het inladen van jouw spullen in zijn aanhanger, om escalatie te voorkomen.